Școala și sportul frați buni

Intr-o ședință cu părinții — una din numeroasele de acest fel organizate de conducerea Școlii sportive de elevi nr. 2 din Capitală — o muncitoare textilistă de la F.R.B., Maria Bilă, a luat și ea cuvintul... A vorbit simplu, cucerind repede intreaga asistență. Explica celor prezenți transformarea radicală a fiului ei, Mircea. Cu un an in urmă — un copil neascultător, un copil certat cu școala, cu cartea. Intr-un cuvint, Mircea Bilă constituia o PROBLEMĂ pentru familie și pentru școală.

L-a intilnit intr-o zi bătind o minge de cirpă, profesorul Victor Stănculescu, de la Școala sportivă de elevi nr. 2. L-a urmărit minute in șir. I-a plăcut mult. Mircea Bilă vădea aptitudini de fotbalist. Cum se spune, avea „stofă". Mirajul unei mingi adevărate, a unui teren de sport gazonat, cu porți și plase, cu echipament, este firesc pentru orice copil. Darmite pentru unul care iubea fotbalul cu multă pasiune. Legătura dintre elev și profesor s-a făcut pe nesimțite. Lui Mircea Bilă i se oferea prilejul să-și vadă visul implinit, să ajungă un adevărat fotbalist. Bineințeles că „acordul" trebuia condiționat de îndreptarea lui Mircea, de prezența sa regulată la școală, de învățarea lecțiilor.

— N-am știut multă vreme ce s-a petrecut cu copilul meu — spunea Maria Bilă. Era parcă altul. Il găseam deseori stind aplecat deasupra cărților, invățind cu sirg. Devenise ordonat, ascultător, mă ajuta chiar la treburile gospodăriei.

Maria Bilă vorbea rar. Era copleșită de emoție. In răstimpuri, pe obraz i se prelingeau lacrimi. Altă dată lacrimi ale supărării (oare este ușor pentru un părinte să muncească pentru copilul său și să nu-și vadă in nici un fel răsplătită strădania ?); astăzi lacrimi ale bucuriei. Muncitoarea Maria Bilă venise direct din schimbul de noapte să mulțumească școlii pentru că a ajutat-o să-și vadă copilul readus pe drumul cel bun...

...Ne-am amintit de „cazul Mircea Bilă" ca și de altele asemănătoare, recent, cu prilejul unei consfătuiri inițiate de conducerea Școlii sportive de elevi nr. 2 cu directorii școlilor medii din Capitală. La ordinea zilei, tot probleme educative. Este doar un fapt dovedit că performanța sportivă, rezultatele de valoare sint legate și de grija pe care școala o manifestă față de educația elevilor, pentru formarea unei ținute corecte, a unei atitudini cinstite, in spiritul moralei comuniste. Cadrele didactice ale Școlii sportive de elevi nr. 2 se ocupă in marea lor majoritate cu bune rezultate de educarea elevilor din grupele respective. Ele își rezervă o parte din timpul lor liber pentru a fi cit mai aproape de elevi, insoțindu-i in excursii, vizitind impreună muzee și expoziții, fabrici și uzine. Profesori ca I. Poplesanu și E. Jecu (atletism), Valeria Pascal (volei), M. Stănculescu (baschet). Ana Ilie (gimnastică), I. Pugliesse (rugbi), C. Birsănescu (canotaj) ș.a. sint prezenți aproape zilnic la școlile de bază ale elevilor lor, interesindu-se de situația școlară, consultindu-se cu profesorii diriginți, colaborind cu aceștia in problemele legate de educație.

La realizarea unui conținut și mai bogat al acestei munci de răspundere, un aport prețios il pot aduce și directorii de școli, cadre cu o vastă experiență pedagogică, oameni cărora le-au trecut prin mină multe generații de elevi. Este imbucurător să constatăm că invitația la colaborare făcută in cadrul consfătuirii de către conducerea Școlii sportive de elevi nr. 2 a găsit un larg ecou. Participarea insuflețită a directorilor de școli medii la această consfătuire pe teme educative și angajamentele lor ne îndreptățesc să credem că inițiativa Școlii sportive de elevi nr. 2 și-a atins pe deplin scopul. Intr-un viitor apropiat ne propunem să scriem despre roadele acestei colaborări.

TIBERIU STAMA

P.S. Pe cind inițiative asemănătoare și in alte orașe ale țării ?...

PRIMII PAȘI...

Gimnastica școlară cunoaște în anii puterii populare o largă răspîndire. Campionatele republicane deschise elevilor și elevelor din școlile de toate gradele sînt bune prilejuri pentru dezvoltarea unor principale calități ca dîrzenia, disciplina și spiritul colectiv. Cu atît mai mult cu cît la aceste mari competiții iau startul concurenți foarte tineri. Iat-o de pildă, pe micuța elevă Maria Andrioaie (11 ani) din Bacău, executînd la bîrnă — cu multă siguranță — o cumpănă.

Uniunea Sovietică a preluat primul loc în ierarhia internațională a ciclismului amator

Impresii de la cea de a XIV-a ediție a „Cursei Păcii"

După francezi, italieni și danezi, sportul cu pedale amator a fost dominat ani de-a rîndul de excelenții alergători din R.D. Germană. **Gustav Schur, Bernhardt Eckstein, Erick Hagen, Manfred Weissleder** și alți rutieri din R.D. Germană au repurtat pentru culorile patriei lor succese de mare răsunet care le-au adus, ca un corolar, primul loc în ierarhia internațională a ciclismului amator. Poziția lor fruntașă a fost în ultima vreme cu insistență asaltată de cicliștii sovietici. In „Cursa Păcii", la campionatele lumii, în „Turul Egiptului", la „Cupa Marcel Cachin" și în alte întreceri internaționale cicliștii sovietici au repurtat rezultate tot mai bune, care marcau un progres evident și sigur. Reprezentanții Uniunii Sovietice au cucerit victorii de prestigiu și au adus în arena internațională un nou stil: al luptei continue, în dauna tacticii pasive, de așteptare. Pregătirea tot mai bună, dîrzenia, maturitatea tactică — toate acestea au făcut ca la Jocurile Olimpice de la Roma ciclismul sovietic să obțină cea mai mare victorie din istoria sa: locul I prin Victor Kapitonov — în cursa pe circuit. Surprinși, specialiștii occidentali au pretins confirmarea acestui mare rezultat pentru a-i putea declara pe alergătorii sovietici „ași ai pedalei". Și toate privirile au fost ațintite asupra celei de a XIV-a ediții a „Cursei Păcii" — un adevărat campionat mondial de mare fond — în care aveau să se confrunte principalele forțe ale ciclismului amator mondial. Faptul că în aceste priviri s-a putut citi cu fiecare zi tot mai multă uimire, că ziariștii au trebuit să apeleze la dicționare pentru a găsi noi și noi superlative la adresa reprezentanților Uniunii Sovietice — reflectă comportarea extraordinară a acestor alergători, marele și totalul lor succes în cea mai grea cursă a ciclismului amator. De-a lungul celor aproape 2.500 km — pe o vreme infernală — alergătorii sovietici au dominat cu deplină autoritate întrecerea, au cucerit 8 victorii de etapă, din totalul de 13, au ocupat primul loc în clasamentul general individual (alți doi cicliști sovietici au ocupat locurile 2 și 4!), primul loc în întrecerea echipelor și primele locuri în clasamentele cățărătorilor și ale sprinterilor. Omogenă, bine pregătită, echipa Uniunii Sovietice a dat tonul celor mai spectaculoase acțiuni. N-a fost vreo evadare sau vreo acțiune importantă în care să nu se afle 2, 3 sau chiar 4 rutieri sovietici! **Iurii Melehov, Victor Kapitonov, Anatolii Cerepovici, Alexei Petrov, Gainan Saidhujin** și **Stanislav Moskvin** au spulberat literalmente șansele tuturor celorlalți contracandidați la șefia cursei. Iată de altfel — marcată în cifre — comportarea excepțională a reprezentanților Uniunii Sovietice. Cifrele cap de coloană indică etapele, iar cele din dreptul numelor alergătorilor locul ocupat în clasamentul etapei respective. La echipă, de asemenea.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII
Iurii Melehov	6	1	3	59	1	2	13	22	2	24	55	1	1
Victor Kapitonov	11	18	13	11	2	7	17	35	9	13	26	7	3
A. Cerepovici	3	6	12	67	3	12	6	1	7	14	7	5	5
Alexei Petrov	10	25	20	1	41	14	24	25	1	2	1	30	31
G. Saidhujin	2	24	17	77	13	13	20	4	3	11	26	8	16
Stanislav Moskvin	11	9	56	63	33	72	67	55	8	21	8	31	32
U. R. S. S.	2	2	3	2	1	1	6	1	1	2	1	1	1

Cicliștii sovietici au obținut deci 8 locuri I, 5 locuri II și 5 locuri III — în finalul etapelor, ceea ce dovedește calitățile lor remarcabile de sprinteri. Despre orientarea lor tactică am mai vorbit. Trebuie să spunem însă că, dacă echipa a analizat cu atenție situația din clasamente și a procedat în consecință, Iurii Melehov a fost tot timpul în fruntea acțiunilor, a făcut o adevărată risipă de energie, detașîndu-se categoric de ceilalți alergători. Victoriile sale din ultimele două etape — cînd normal trebuia să-și spună cuvîntul oboseala — au arătat din plin valoarea excepțională a rutierului sovietic. Nu l-am văzut niciodată pe Melehov pe planul doi al cursei. In permanență la conducerea plutonului el a „controlat" fiecare încercare de evadare, fiecare început de acțiune. Numai pe el nu l-a putut... „controla" nimeni! La sfîrșitul cursei specialiștii au declarat în unanimitate că este cel mai în formă ciclist amator pe care l-au văzut. **Leonid Seleșnev** a explicat succesul general al elevilor săi prin pregătirea efectuată de-a lungul anilor. Cicliștii sovietici parcurg un program de antrenamente din ce în ce mai bogat. Volumul în continuă creștere al ședințelor de pregătire, sporirea intensității antrenamentelor, mărirea rezistenței în regim de viteză prin introducerea unor sprinturi mai lungi la antrenamentele de viteză — iată numai cîteva din metodele pe care antrenorul sovietic le-a adus la cunoștința presei. Fără îndoială, la aceasta trebuie adăugată conștiinciozitatea alergătorilor, marele număr de talente din care este selecționată echipa, dragostea cu care aceștia își apără culorile patriei lor. Exemple de dîrzenie, de seriozitate în muncă și de bună pregătire, cicliștii sovietici au adus țării lor prin excepționalul rezultat din „Cursa Păcii" primul loc în ierarhia internațională a ciclismului amator! Fără îndoială că acest lucru îi va stimula și specialiștii vor fi martorii unor noi și remarcabile succese ale alergătorilor sovietici.

Iurii Melehov — cîștigătorul celei de a XIV-a ediții a „Cursei Păcii" — primește înainte de plecarea în etapa a III-a sfaturi de la antrenorul său Leonid Seleșnev

HRISTACHE NAUM

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

PRIN MUNCA PATRIOTICĂ

Peste 150 de muncitori și elevi de la Țesătoria Teleorman, Fabrica de ulei, Școala de tractoriști ș. a. au prestat mai mult de 10.000 ore muncă patriotică, acoperind cu brazde 8.000 m. p. de pe suprafața bazei sportive C.F.R. din Roșiorii de Vede. In această acțiune s-au evidențiat in mod deosebit sportivii Fl. Dumitrescu, D. Tomescu, Gh. Costescu și alți tineri și tinere.

AL. G. POPESCU

INTR-O SINGURĂ ZI..

După terminarea lucrului, muncitorii secției „Fenol-acetonă" a combinatului de cauciuc sintetic din Onești au plecat să strîngă fier vechi. Angajamentul lor: 3000 kg într-o singură zi. In după-amiaza aceea muncitorii din această secție, printre care mulți utemiști și sportivi, au transportat cu mașina la baza I.G.M. din Onești peste 4.000 kg. fier vechi.

S-au remarcat cu acest prilej șahistul Alexandru Nedelcuță, handbalistul Kurt Niemesch, fotbaliștii Petre Viorel și Dumitru Trotuș, ciclistul Cornel Cristian etc.

PAUL DUȚĂ

Din activitatea unei comisii regionale

Obiectiv principal: ridicarea nivelului profesional al antrenorilor și tehnicienilor

Nu cu mulți ani în urmă, atletismul ploieștean se bucura de un bun renume, datorită rezultatelor bune pe care le obțineau sportivii din această regiune, a numărului important de elemente tinere și talentate ce împrospătau loturile noastre reprezentative. Era evident că activitatea atletică din regiune preocupă in cel mai inalt grad organele sportive locale. Vasile Georgescu, Vasile Puiuleț, Teofil Chiriliuc, Xenofonte Boboc — iată numai cițiva dintre sportivii care au contribuit la creșterea prestigiului atletismului din regiunea Ploiești.

Succesele obținute de acești atleți se datorau în bună parte și muncii temeinice, fructuoase, a comisiei regionale de atletism care a activat neobosit pentru dezvoltarea acestui sport în raioanele regiunii.

Dar, din păcate, dezvoltarea frumoasă pe care o luase atletismul din regiunea Ploiești a fost la un moment dat întreruptă. „*Anul 1960* — ne spunea tov. Avram Corvin din comisia regională de atletism — *n-a fost un an de laudă pentru noi, cei ce ne ocupăm de atletism in regiune. Stadionul Petrolul — singurul care poate găzdui în condiții bune antrenamentele atleților noștri — a fost închis multă vreme. Abia în luna octombrie a fost dat în folosință secțiilor de atletism, dar atunci nu se mai putea face mare lucru. Anii trecuți, la campionatele republicane de juniori atletismul ploieștean a fost reprezentat de un mare număr de sportivi. In anul 1959, de pildă, ne-am prezentat cu 48 de concurenți, reușind să ocupăm locul 7 în clasamentul general. Anul trecut doar ... trei atleți din regiunea noastră au fost prezenți la startul acestei competiții*".

Este clar deci că, spre deosebire de anii trecuți, în ultimul timp atletismul din regiunea Ploiești bate pasul pe loc. Care să fie oare cauza ?

Membrii comisiei regionale susțin că inactivitatea atletismului se datorește faptului că pista stadionului Petrolul a fost mult timp impracticabilă, fapt care a influențat negativ atletismul. Considerăm însă că rezultatele nesatisfăcătoare obținute în ultimii ani de atleții ploieșteni au și o altă cauză. In întreaga regiune atletismul a regresat, datorită slabei activități a comisiilor locale, în ceea ce privește instruirea sportivilor, a organizării de concursuri etc. In raioane ca Tîrgoviște, Buzău, Cîmpina, unde pînă nu de mult acest sport se bucura de multă simpatie printre tineri, în prezent activitatea atletică este foarte redusă. La Cîmpina, deși există un stadion bine amenajat și pentru antrenamente de atletism, totuși atleții pătrund greu pe pista stadionului!

Dar, cu toate greutățile întîmpinate, atleții ploieșteni, îndeosebi cei mai tineri, luptă entuziaști pentru afirmare. Așa se face că au apărut elemente talentate ca *Mioara Micu, Elena Bodorogea, Ioana Tuțică, Dan Pivodă* (Cîmpina), *Nicolae Stănescu, Costin Ștefănescu* (Ploiești) și alții, care au fost deseori selecționați în echipele regiunii.

Orientarea comisiei regionale în direcția depistării și promovării judicioase a elementelor tinere, talentate, va avea fără îndoială, peste cițiva ani, un efect pozitiv. Planul de perspectivă al comisiei regionale pe anii 1961–1964 prevede o seamă de obiective importante pentru redresarea atletismului ploieștean. Un capitol principal îl ocupă acțiunea de ridicare a nivelului profesional al cadrelor tehnice și din învățămînt cu specializare sau practică în atletism. Pentru aceasta s-a organizat — ca primă măsură — o conferință metodică, în cadrul căreia antrenorii Matei Nedelea și Mircea Simion au vorbit cadrelor de tehnicieni din regiune despre învățămintele acumulate cu prilejul participării la lecțiile predate de antrenorii sovietici *V. Filin, V. Popov* și *L. Mitropolski*, după care au organizat lecții practice cu elevii școlii sportive. De asemenea este prevăzută organizarea mai multor concursuri de atletism ca *„Cupa secerișului"* și *„Cupa regiunii Ploiești"*, competiții la care vor fi invitați pentru a face demonstrații atleți și antrenori cunoscuți ca Iolanda Balaș, Ion Moina, Lia Manoliu etc.

Este de așteptat ca atletismul ploieștean, care dispune de antrenori bine calificați ca: *Albu Florian, Mircea Simion, Matei Nedelea, Mihai Luca, Vasile Roșca* și alții, să facă o cotitură serioasă pentru a reveni din nou la adevărata sa valoare. Se impune, de asemenea, o cotitură și în munca comisiei regionale de atletism care, să recunoaștem, nu totdeauna a dovedit hotărîre pentru a elimina deficiențele din activitatea comisiilor raionale și a secțiilor de atletism de pe lîngă asociații și cluburi.

R. CALARAȘANU

Preocupare pentru munca organizatorică

In asociațiile sportive din regiunea Suceava se desfășoară o intensă muncă organizatorică, principalele obiective fiind consolidarea asociațiilor sportive și primirea de noi membri în U.C.F.S. Pentru realizarea acestor sarcini, consiliile asociațiilor sportive și-au întocmit planuri de muncă în care sînt cuprinse, în primul rînd, analiza activității secțiilor pe ramură de sport, precum și organizarea mai bună a competițiilor de mase, în așa fel încît ele să constituie un bun mijloc de atragere a noi și noi mase de oameni ai muncii în U.C.F.S. Un rezultat concret al acestei activități îl constituie faptul că în ultima perioadă de timp numărul membrilor U.C.F.S. a crescut pe întreaga regiune cu 7.426. Sînt de evidențiat rezultatele obținute în raioanele Gura Humorului, Botoșani, Săveni, precum și în orașul Botoșani.

Paralel cu aceasta s-a desfășurat și o largă acțiune de înființare de noi asociații sportive. Astfel, au fost organizate asociațiile din comunele Plopenii Mici (raionul Săveni), Străteni și Dumbrăvița, G.A.S. Sendriceni (raionul Dorohoi) etc. Noile asociații au și trecut la organizarea unor competiții de mase.

CONSTANTIN ALEXA,
coresp. regional